

може бути різний: як коефіцієнт трудової участі (адаптований під змінну оплату праці), так і ключовий показник ефективності, розроблений під ті фінансові можливості, що ними володіє адміністративно-управлінська установа, в підпорядкуванні якої є ці заклади охорони здоров'я.

Хочеться сподіватися, що такі заходи впроваджуватимуться в практику сільських закладів охорони здоров'я, оскільки від якості та своєчасності надання медичної допомоги залежить стан здоров'я жителів країни, який є одним з головних факторів розвитку кожного регіону та максимально впливає на соціально-економічні показники всієї країни.

Література

1. Лисенко Г. І., Ткаченко В. І. Сімейна медицина в Україні: стан та перспективи розвитку: матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції лікарів загальної практики – сімейної медицини 25-26 жовтня 2012 р. – К., 2012. – С. 7-9, 15-16, 18-19, 35-39.
2. Надутий К. О. Актуальні проблеми реформування та розвитку первинної медико-санітарної допомоги в Україні: матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції лікарів загальної практики – сімейної медицини 25-26 жовтня 2012 р. – К., 2012. – С. 2, 6-7.
3. Про затвердження Індикаторів якості медичної допомоги [Електронний ресурс]/ М-во охорони здоров'я України. – [Чинний від 02.11.2011 р.]. - № 743. - Режим доступу до нак.: www.moz.gov.ua
4. Степаненко А. В., Ліщишина О. М. Роль сучасних медико-технологічних документів в удосконаленні первинної медико-санітарної допомоги: матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції лікарів загальної практики – сімейної медицини 25-26 жовтня 2012 р. – К., 2012. – С. 2-4, 27-30.
5. Устінов О. В. Реформування охорони здоров'я: стратегія, тактика, ризики [Електронний ресурс]/ Устінов О. В. // Український медичний часопис. – 2010. - №5 (79). – С. 7-9. – Режим доступу до журн.: <http://www.umj.com.ua/article/6648/reformuvannya-oxoroni-zdorov-ya-strategiya-taktika-riziki>.

Скрипка В.М.

ОСОБЛИВОСТІ ІННОВАЦІЙНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ НА ВУГІЛЕВИДОБУВНИХ ПІДПРИЄМСТВАХ УКРАЇНИ

Як переконує світова та українська практика, вміле використання всього потенціалу підприємства, раціональна організація та управління ним мають вирішальну роль, особливо в кризових умовах. Нині більшість українських підприємств усвідомила, що необхідні інноваційні, принципово нові методи управління персоналом та організацією в цілому. Інновації необхідні в організаційній, виробничій, фінансовій, науковій сферах, оскільки саме в ком-

плексі вони приносять найефективніший результат. На сучасному етапі загострюється конкуренція і підвищуються вимоги споживачів, тому постійні нововведення можуть стати одним із факторів отримання конкурентних переваг. Пошук ефективних організаційних форм управління нововведеннями, створення механізму інтеграції та координації діяльності в процесі розробки й впровадження нововведень вимагають підвищення уваги до інноваційного менеджменту, як сукупності організаційно-економічних методів та форм управління у різних ланках і насамперед на рівні первинної ланки — підприємства.

Саме в даний час Україна переживає бум новаторства. На зміну одному формам і методам керування економікою приходять інші. У цих умовах інноваційною діяльністю буквально змушені займатися всі організації, усі суб'єкти господарювання від державного рівня керування до знову створеного товариства з обмеженою відповідальністю в сфері малого бізнесу.

Термін "інновація" став активно використовуватися в перехідній економіці України як самостійно, так і для позначення ряду родинних понять: "інноваційна діяльність", "інноваційний процес", "інноваційне вирішення" і т. п. У літературі нараховується велика кількість визначень. Наприклад, по ознаці утримання або внутрішньої структури виділяють інновації технічні, економічні, організаційні, управлінські й ін.

Під інноваціями в широкому змісті розуміється прибуткове використання нововведень у виді нових технологій, видів продукції і послуг, організаційно-технічних і соціально-економічних рішень виробничого, фінансового, комерційного, адміністративного або іншого характеру. Період часу від зародження ідеї, створення і поширення нововведення і до його використання прийнято називати життєвим циклом інновації. З урахуванням послідовності проведення робіт життєвий цикл інновації розглядається як інноваційний процес.

У даному випадку можна визначити інноваційне підприємство як цільову групу, що створена для виробничого освоєння і налагодження збуту продукції, заснованої на новій технічній концепції.

Інноваційний менеджмент орієнтований на досягнення результату, головним чином, за рахунок використання нововведень техніко-технологічного характеру. Стосовно до вугледобувних підприємств він має ряд особливостей:

1. Звичайно вважають, що система управління, яка розглядається, є належністю підприємств з ринковою формою господарювання, оскільки вона ініціює комерційні інтереси та орієнтована на інноваційне за змістом та інтенсивне за характером економічне зростання.

Проте ці напрямки не менш важливі і для вугільних підприємств, більшість з яких є поки що державною власністю. Для таких підприємств характерна незначна сприйнятливність до технічного переозброєння, утриманське ставлення до держави щодо покриття витрат на просте відтворення та впровадження інновацій. Причиною цього є складний фінансовий стан шахт, відсутність матеріальної зацікавленості колективів шахт і управлінського персоналу в інноваційному процесі, відсутність носіїв і активних реалізаторів нових ідей в особі інноваційних менеджерів.

З цього витікають такі положення:

- організація інноваційного менеджменту необхідна для шахт з будь-якою формою власності;

- у створенні такої системи повинні бути зацікавлені як держава, так і галузевий керівний орган, для яких економічне зростання в вугільного виробництва є важливим завданням;

- функції інноваційного менеджера на шахті повинен виконувати або перший керівник, або його заступник; на великих підприємствах доцільно створення відповідної служби;

- необхідно забезпечити високу матеріальну зацікавленість інноваційного менеджменту, працівників його служби і усіх осіб, що безпосередньо беруть участь в інноваційному процесі на шахті, в позитивних його результатах.

2. Особливістю інноваційного менеджменту (далі ІМ) на шахті є характер інновацій. Тут, на відміну від інших підприємств і фірм, нововведення в основному стосуються не продукту, що випускаються, а внутрішнього виробничого апарату і технологій, оскільки шахта випускає тільки один продукт – вугілля. Диверсифікація може торкатися тільки поліпшення якісних характеристик вугілля: зниження зольності, поліпшення сортності і т.д. Ці показники значною мірою впливають на економіку шахти і на них повинна бути звернута увага менеджера, тим більше, що відповідні заходи можуть бути проведені власними силами. Що стосується техніко-технологічних нововведень, то вони, в основному, створюються у зовнішньому середовищі силами науки, проектно-конструкторських організацій та заводів. Тому до системи ІМ та маркетингу входять завдання пошуку необхідної інформації на ринку нововведень у нашій країні і за рубежом, вибору засобів і технологій, обґрунтування економічної можливості та доцільності їх впровадження, інвестиційного забезпечення та інші.

3. Складною і відповідальною задачею в системі ІМ є збут готової продукції. Для шахт у рамках держзамовлення ця задача практично відпадає, оскільки вона вирішується державними та галузевими органами. Для реалізації вугільної продукції, що випущена понад держзамовлення, потрібна організація системи маркетингу. Для цього необхідно створити відповідну службу безпосередньо на крупній шахті або в об'єднанні (холдинговій компанії, концерні і ін.) Своєрідною ситуацією у вугільній галузі при практично необмеженому попиті на вугілля, є неплатоспроможність основних споживачів, велика дебіторська заборгованість шахтам і, у зв'язку з цим, виникнення бартеру та виключення в процес збуту «тіньових» структур. Ця порочна практика повинна бути ліквідована.

4. Дуже важливі значення ІМ надається обґрунтуванню економічної ефективності (доцільності) проекту, бізнес плану, програми або окремого нововведення.

У цьому відношенні принципівих відмінностей у вугільному виробництві від інших підприємств при будь-якій формі власності не існує. У загальному виді економічна ефективність інновацій визначається порівнянням економічних

результатів з витратами, що викликали такий результат. При цьому інновації поліпшують (змінюють) такі основні характеристики виробництва:

- обсяг виробництва та реалізації продукції;
- поточні витрати;
- вартість створеного та функціонуючого майна (основних виробничих фондів та нематеріальних активів);
- чисельність зайнятих у виробництві та продуктивності праці і трудомісткість робіт;
- тривалість господарського циклу по випуску визначеного виду продукції.

Економічна доцільність впровадження і використання нової техніки, що замінює існуючу, виконує ті ж технічні і технологічні функції, в умовах прискорення науково – технічного прогресу має велике значення для розвитку вугільної галузі.

До програм технічного розвитку (ТРВ), що розроблюються, часто включаються заходи щодо простої заміни фізично зношеного обладнання аналогічним, інші дрібні заходи. Економічна віддача їх, без достовірних та надійних економічних розрахунків і не контролюється фактичними результатами. Тому немає упевненості в тому, що інвестиції у крупні нововведення, які надходять від держави чи по кредитах, будуть окупатися в прийнятті терміни та принесуть додатковий прибуток.

Економічна ефективність використання нової техніки визначається для обґрунтування вибору як найкращих варіантів створення і впровадження нової техніки; можливості визначення величини ефекту, очікуваного від впровадження нової техніки, винаходів і раціоналізаторських пропозицій; встановлення розмірів заохочень за створення і впровадження нової техніки і винагород за винаходи, раціоналізаторські пропозиції. Вона розраховується відповідно до діючих галузевих інструкцій і методик визначення економічної ефективності використання нової техніки, винаходів і раціоналізаторських пропозицій.

До науково – технічних заходів, при впровадженні яких на шахтах плануються показники економічної ефективності, відносяться:

- застосування нових (модернізованих), технічно довершених, надійних, довговічних і економічно ефективних машин, механізмів, апаратури, приладів, виробів, нового виду сировини і матеріалів;
- механізація і автоматизація трудомістких процесів;
- впровадження нових і вдосконалених високопродуктивних технологічних процесів, схем (систем), установок, агрегатів і комплексів устаткування, що забезпечують поліпшення якості продукції, що випускається, і економію грошових, матеріальних і паливо – енергетичних ресурсів, а також впровадження безвідходної технології;
- удосконалення організації праці і управління виробництвом.

Таким чином незнання сучасних принципів інноваційного менеджменту і економічної теорії позбавляє керівників можливості зрозуміти, що тут приховуються власні джерела фінансових коштів, які необхідні для поступального економічного та технічного розвитку. Необхідно зосередити увагу керівників

вугільних підприємств на доцільності використання світового досвіду у фінансуванні інноваційних процесів, особливо тих інструментів, які б дозволяли оперативно залучати додаткові фінансові ресурси в необхідному обсязі з максимальним ефектом за мінімальною вартістю і на потрібний термін. Усі ці недоліки можуть бути усунуті шляхом організації на шахтах системи інноваційного менеджменту, що забезпечує строгі (чіткі) економічні обґрунтування та реалізацію будь-яких управлінських рішень, спрямованих на техніко-технологічний розвиток і економічне зростання підприємства

Література

1. Формування та реалізація річних програм техніко-економічного розвитку виробництва на вугільних шахтах України: Методичні рекомендації. -ГЦД ДОНВУГІ, 2001 – 64 с.

Сорокін К.Ю., Гречко Н.В.

СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО ДОСЛІДЖЕННЯ ПРОЦЕСУ ЗМІНИ КОТИРУВАННЯ АКЦІЙ

Акціонування як засіб вкладення грошових коштів дає значний імпульс для розвитку підприємництва. Акція приносить значно більший дохід і більшою мірою захищає від явного і неявного ризику, ніж будь-який вид інвестицій.

В Україні останнім часом, у зв'язку з включенням її в систему світового фінансового ринку, з'явилася гостра необхідність у вивченні цінової динаміки на різних сегментах фондового ринку. Саме тому останні роки ознаменувалися зростаючим інтересом до дослідження нерегулярної поведінки на фінансових ринках.

Теорія ефективності ринку стверджує, що в ринковій ціні паперів правильно і майже без затримки відображається вся відома інформація і всі очікування учасників ринку. Згідно цієї теорії, постійно обігравати ринок неможливо, тому що надходження нової інформації носить випадковий характер, а реакція ринку на неї майже миттєва. Отже, у будь-який момент часу всі папери не можуть бути переоцінені або недооцінені достатньо довго для того, щоб можна було отримувати з цього прибуток.

Відображення інформації в ціні практично миттєво відбувається не завжди, часто підсумкове значення це є результат переробки (за певний проміжок часу) інформації, що надійшла. Таким чином, може існувати деяка залежність (може бути дуже коротка) від минулого, тобто поточне значення визнача-